

Lukács László vállalkozót nem törte le, hogy négy évvel ezelőtt nem jutott be függetlenként az önkormányzati képviselői testületbe. Úgy gondolja, szép siker volt a szükséges aláírások összegyűjtése rövid idő alatt, és négy év alatt sokat változott a helyzet. A kétgyermekes, nagyváradi származású, de 15 éve Udvarhelyen élő családapa szerint független polgármesternek lenne szüksége a városnak. Épp rá.

Igaz, hogy polgármesterjelöltként akar indulni a választásokon?

Igen. A négy évvel ezelőtti választásokkor is szóba került, hogy indulnék polgármester jelöltként. Megkerestek pártok is, de én akkor is annak a híve voltam, hogy függetlenként induljak. Ez akkor így nem tudott megvalósulni, de hogy a sok közéleti és szervezeti munka, amit emellé tettünk, ne vesszen kárba, úgy döntöttem, hogy elindulok mint független városi tanácsos jelölt. **Ez egy nagyon szép siker volt**, úgy gondolom.

Közel hatszáz szavazatot kaptam azon a választáson annak ellenére, hogy az idő kevés volt. Sikerült megszólítani az embereket, és nem feltétlenül az óriás kampánypénzeknek köszönhetően. Inkább annak, hogy nekem mindig is fontosabb volt az emberekkel való személyes találkozás.

Eltelt négy év, mialatt sokszor feltevődött, hogy **ezt én akkor miért is vállaltam**. A vállaltam nagyon fontos szó. A mai világban polgármesternek lenni úgy gondolom, egy vállalat, egy munka. Ez nem csak arról szól, hogy polgármester lettem, és szépen meg fognak mindenhová hívni. Ez egy felelősségteljes vállalat, amikor a mindenkori jogszabályoknak, a polgároknak meg kell felelni.

Előbb magammal és a családdal kellett ezt megbeszélnem, majd utána azokkal az emberekkel,

vállalkozókkal, akik rám szavaztak, támogattak, azokkal a civil szervezetekkel, akikkel együtt dolgoztam az elmúlt négy évben. **Ők is úgy látják**, a legjobb, ha függetlenként indulok.

Miért érzi jobbnak ezt a döntést?

Azt hiszem, az én esetemben ezt nem is nagyon kell magyarázni. Kétféleképpen érzem magam függetlennek: nem vállaltam az elmúlt huszonöt évben olyan típusú pártaktivista, mozgalmi életet, amiben bármilyen módon is egy párthoz lettem volna kötve, és minden beosztásomban, státuszomban, mindig függetlenként és mindenkiel egyformán tudtam együtt dolgozni.

Magamat függetlennek tartom nemcsak a pártoktól, de azoktól a problémáktól is, amelyek miatt ők nem tudtak előre haladni, legyen szó nagypolitikáról, vagy csak helyi szintű kérdésekről. Azt láttuk, hogy az elmúlt években **nem tudott a három párt úgy együttműködni, ahogy ők azt elképzelték, vagy lehetett volna**.

Én a polgármesteri munkát menedzseri munkának tekintem. A lényeg, hogy mindenki pozitív dolgait kanalizálni tudja. Egy városban az első számúak a polgárok. Itt beszélhetünk azokról a gyerekekről, akik a jövő generációja, akiknek oda kell figyelni a taníttatásukra, hogy biztonságban éljenek. **Nagyon fontosak a nyugdíjasok is**, akik már tettek valamit a városért, most pedig ők segítenek a dolgozó szülőknek. Nyilván fontosak a családanyák is, akiknek mindamellett, hogy dolgoznak, nagy a felelősségük a gyereknevelésben.

A munkavállalóknak is óriási a szerepe, mert ők az építői és a haszonélvezői is ennek a városnak. Arra is nagyon oda kell figyelni, hogyan alakítjuk ki a hivatalt, a vállalkozók és a

munkavállalók közötti viszonyt, hogy ne akarjanak a dolgozók mindenáron elmenni.

Ez utóbbit milyen formában képzeled el?

Erre vannak konkrét megoldási javaslataim: fontos lenne olyan befektetőket idevonzani, amelyek hiánypótlóak, és a meglévő vállalkozásokat nem gyengítenék. Nyilván azt is el kell érni, hogy a bérezés olyan legyen, amitől nem fog elmenni a dolgozó. Nem kell megijedni, hogy ezek nagy tételek. Ha valaki Angliában kétezer fontot keres, abból a megélhetésére legalább ezeröttszáz fontot elkölt, és **gyakorlatilag 2500-3000 lejjel maradt**. Mindeközben meg nincs otthon.

Tehát valószínűleg ezt a kétezer lejt kell valahol megcélozni itthon, és megtalálni a lehetőséget, hogy ez megvalósulhasson. A függetlenségnek pont ez az ereje, hogy ezeket a lehetőségeket tudja kanalizálni a városvezetés és a városlakók között.

Mindenki a fiatalok itthon maradásáról beszél, a 2000 lejes fizetésen túl ezt hogy lehetne megoldani? Hogy lehet egyáltalán ekkora fizetéseket teremteni?

Lehet, hogy butaságnak hangzik, de meggyőződésemm, a lehetőségeket átcsoportosítva nagyon sok esetben ezt a 2000 lejt oda lehetne adni a munkavállalónak.

Ha az apa és az anya haza tudna vinni 4000 lejt, akkor a rezsizámlák után fennmaradó összegből már lehetne törlesztgetni. Ha viszont a számlák kifizetése után nem marad, **csak ezer lejed, pánikba kerülsz**.

Valószínűleg a hivatalnak is emellé kellene állnia, és fórumokat szerveznie ebben a témában, de a cégeknek belülről is meg kellene vizsgálniuk a lehetőségeiket.

Egy másik megoldás lehetne a külső, **hiánypótló befektetők, vállalkozások, zöldmezős beruházások idevonzása**.

Hány olyan udvarhelyi fiatalról tudok, aki Vásárhelyen vagy Kolozsváron dolgozik soft-cégeknél, és keresnek 3000-3500 lejt. Ezt a fizetést itt is oda lehetne adni, mert külföldi cégek alkalmazásait, szoftvereit csinálják.

Nagy kérdés az inkubátorház is. Ez egy újabb problémája a városnak, mert nincs gazdája. Ide költözhetne tizenöt olyan programozó, aki itthon dolgozna, és német vagy magyarországi cégek megbízásaiból élne. Mindenképp megoldódik, mert az uniónak el kell számolni, de jobb lett volna, ha az ünnepélyes átadás pillanatában már van egy jól felállított menedzsment mögötte.

Hogyan kellene kihasználni, működtetni az inkubátorházat?

Mindenképpen fiatal cégekkel kellene feltölteni, és nem ismeretségi alapon. Olyan sok ötletes fiatal cég van, érdemes tehát start-up vállalkozásokkal megtölteni az inkubátorházat. Nagyon nagy szükség lenne fiatal tervezőkre is, mert ezt a várost nagyon komolyan tehermentesíteni kell.

Említette, hogy egy polgármesternek menedzsernek is kell lennie. Ebben milyen tapasztalatai vannak?

Vállalkozóként el tudom mondani, hogy a saját lábamon állok tizenöt éve. Úgy gondolom, elég olyan szerepet is vállaltam, amelynek társadalmi jelentősége, jellege van. Most már több mint tíz éve vagyok a helyi UKKSZ (Udvarhelyi Kis- és Középvállalkozók Szövetsége) elnökségi tagja, jelenleg pedig alelnöke. Hét éve az én kezdeményezésemre a többi székelyföldi szervezet együttműködésével létrehoztuk az SZVESZ-t (Székelyföldi Vállalkozók és Egyesületek Szövetsége), amely megint csak a helyi, székelyföldi erőket tudja összevonni.

Alapítványi munkásságom is van, a helyi Rotary Klubnak vagyok több mint tíz éve a tagja, elnöke is voltam ezelőtt hat évvel. Egy nagyon szép kezdeményezés volt ezelőtt két évvel az Élő Szövet Alapítvány, amelyben a kommunikációs csoportnak vagyok a vezetője.

Ismerem a helyi vállalkozókat, a helyi problémákat, megvannak a tapasztalataim, hogyan lehet egy vállalkozást vezetni, hogyan lehet szervezeti, non profit szinten is különböző lehetőségeket feldolgozni, és jó irányba vinni. Ahhoz viszont, hogy történjen valami, nem elég csak a vállalkozói kör, szükség van polgármesteri, városi segítségre.

Több olyan kifejezés is elhangzott, amit Gálfi Árpád vagy Jakab Attila is elmondtak, amikor arról kérdeztük őket, hogy ki lenne az ő polgármester jelöltjük, vagy a szerintük megfelelő ember. Ők azt mondták, együtt szeretnék polgármester jelöltet indítani egy olyan független ember személyében, aki jó városmenedzser lenne, jó városgazda. Ön lenne ez a személy, akit ők támogatnának?

Megmondom őszintén, mindenkivel végig vittem a diplomáciai köröket. Mindenkivel jó a kapcsolatom: mind **Jakab Attilával**, mind **Gálfi Árpáddal**, vagy akár Kolumbán Imolával. Mindenkinek elmondtam az indulási szándékomat, és pozitívan tudomásul is vették. Amit most bejelentettem, csak egy szándék, még nincsenek meg a támogató aláírásaim. Ilyen formában tehát nem ültünk le beszélni.

Azt nem látnám jónak, hogy egy párt támogatásával induljak, az már sokkal inkább elfogadható lenne, ha a két párt összefogásából létrejöhetne egy olyan választási koalíció, amely engem, mint független jelöltet tudna támogatni.

Tehát, ha megkeresnék ezzel a felkéréssel, vállalná az együttműködést?

Nem tudom azt mondani, hogy igen, inkább azt, hogy megfontolandó. Szerintem az elmúlt pártos világ miatt az emberek inkább személyekhez kötik a döntéseiket, a pártok már nem is ideológiákról szólnak, hanem egyéni érdekekről. Így jobb lenne egy független, aki együtt tud dolgozni a pártokkal, aki mindenkitől egyenlő távolságra tud lenni. Úgy gondolom, mindenkivel megvan ehhez a megfelelő kapcsolatom is.

Egy kicsit attól tartanak az emberek, hogy egyrészt nehezebb egy független polgármesternek pénzeket lehívni, vagy érdekeket érvényesíteni szemben a pártos társaival, másrészt megismétlődhet a Szász Jenő-történet...

A Szász Jenő-történet egy egyéni történet volt. Szásznak nem akkor volt problémája, amikor független volt, hanem amikor már nem volt független. A pénzeknek a kérdése nem elég tiszta a laikus választók fejében. Ha nagyon le akarom egyszerűsíteni, **négy helyről jönnek a pénzek**, és gyakorlatilag pártoktól függetlenül.

On szerint melyek azok a problémák a városban, amelyekre sürgős megoldásra lenne szükség?

A városban vannak súlyos gondok, de van nagyon sok kis probléma is. Így **beszélhetünk az utakról**, ami a mindennapjainkat nehezíti meg. Elnézve Csíkszeredát vagy Sepsiszentgyörgyöt, Udvarhelynek is egy **európai szintű városközpontja kellene**, hogy legyen. A rendezvényeket is másképp kellene átgondolni, nem biztos, hogy tovább kell terhelni a várost közlekedés szempontjából. Ezek a kisebb gondok.

Nagyon nagy probléma **a városrendezési terv, a PUG**. Ha egy városnak nincs rendezési terve, olyan, mintha egy család úgy menne neki a következő hónapnak, hogy nincs költségvetése. Nem lehet így fejlődni, és gyakorlatilag adók nem folynak be ez által. Az is kérdés, hogy a külterületeket kell-e tovább növelni. Úgy látom, hogy talán nem szabadna. Azokat a kaszálókat, legelőket hagyni kell, hogy a gazdákat se nyomorítsuk meg.

Egy másik nagy cél **a város iskolavárosi rangra való visszaállítása**. Ebben dolgoztunk nagyon sokat az UKKSZ-szel, ezeket a lépéseket össze kellene hangolni a hivatallal, mert ehhez vállalkozókként, egyesületként sokszor kevesek vagyunk.

Mi változott 2012 óta? Akkor nem sikerült az akkori tanácsba független tanácsosként bejutnia, mi az, amitől úgy gondolja, most megválasztják polgármesternek?

Talán az változott, hogy nem változott sok minden, amiről azt gondoltuk, hogy változni fog. Ettől függetlenül nem abból kell kiindulni, ki mit nem csinált meg. Amit megcsináltak, azt mindenkinek el kell fogadnia. Annak is el kell fogadnia a tényeket, aki nem csinálta meg, hogy nagyon kis erőfeszítéssel, például egy vállalkozói szövetséggel való szorosabb kapcsolattal bizonyos dolgokban **tovább lehetett volna lépni**. Valószínűleg ennek még nincs meg a kultúrája.

Amikor tőlem megkérdezi egy székelyföldi vállalkozó, hogy **ugyan miért legyen ő vállalkozószövetségi tag**, már rosszul indul a kérdés. Ezt meg kell fordítani, hogy valahova tartozni jó dolog. Németországban már ötven éve úgy történik ez, ha összeül egy vállalkozói szövetség egy projekt kapcsán, az az első lépés, hogy meghívják a polgármestert vagy az ügyszóhoz tartozó szakszervezetet a megbeszélésre. És fordítva is így működik. A mi huszonöt évünkkel még mindig csak tanulunk.

Némi párhuzamot vélek felfedezni az Arros Orsolya és az ön indulása közt. Ő is egy gazdasági civil szervezetnek lett az elnöke, mielőtt elindult. Gondolom, látta a programját, mi a véleménye róla?

Két párhuzamot mindenképp látok. Egyrészt mindketten fiatalok vagyunk, ami jelez valamit. Az a generáció vagyunk, akiknek a gyerekeit itt kellene tartani, és ez nagyon fontos számunkra. Az is egy párhuzam, hogy mindketten a gazdasági szférából jövünk. Az megint más, hogy nekem ebben nagyobb a tapasztalatom, mint vállalatvezetőnek. Az, hogy ő nő, én meg férfi, és ennek mik az előnyei és hátrányai, azt majd a választók eldöntik. Teljesen más lesz most a választás, úgy gondolom. Azt remélem, más lesz a mentalitás.

Milyen potenciális jelöltekről tud még?

Nem tudok, Isten bizony. Ha tudnék, nagyon jó lenne. Neveket hallottam, de azok már nem potenciális jelöltek, így nem érdemes róluk beszélni.

Kit tart a legnagyobb esélyesnek?

Természetesen magamat.